

Un oraș dormic de teatru

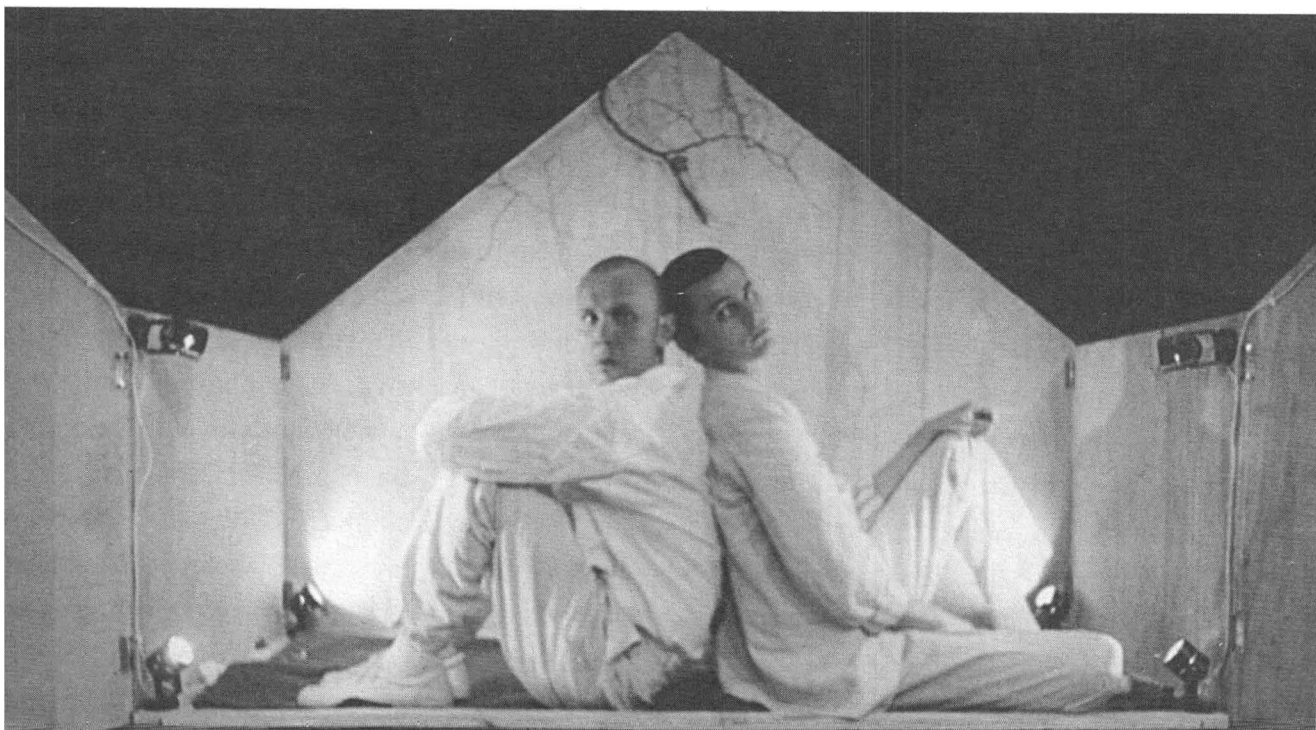
Început de octombrie sau start de stagiuni – „nu sunt bani”, directorii unor teatre importante își dau demisia, se amână sau se suspendă festivaluri. 5 octombrie 1999 – Primăria Municipiului Slatina are curajul să înființeze Teatrul Dramatic „Eugen Ionescu”.

Deschis cu mândrie, în onoarea unul slătinean celebru, căruia îi poartă numele, nou-născutul teatru se dovedește a fi foarte

entuziast, chiar ambițios, deși nici o clipă rupt de realitate. Conștient că nu se poate ocupa, cel puțin pentru început, decât de proiecte de mici dimensiuni și că are răspunderea și privilegiul formării unui public foarte tânăr, el își propune să colaboreze constant cu studenții anilor terminali de la Facultățile de Teatru (de stat sau particulare), intenționează să prezinte periodic, la Slatina, spectacole de referință montate pe alte scene românești și, nu în ultimul rând, anunță acordarea unor facilități și reduceri de preț

la achiziționarea билетelor.

Pentru că, din punct de vedere artistic, nu se pornește de la zero – timp de 19 ani a funcționat fără întrerupere în oraș, trupa Evrika, condusă de regizorul Mihai Lungeanu, acum director al teatrului – se pune foarte mult accent pe strategia managerială a instituției; pe adoptarea unui repertoriu/program coerent, bine articulat și pe promovarea sa intensă. Pe parcurs, va fi amenajat și un sediu stabil, cu o sală-studio, ușor de transformat pentru orice tip de spectacol.

Alexandru JITEA
și
Eugen DRĂGHIN

Deocamdată, prima montare a teatrului – *Ultimul Godot* de Matei Vișniec – își așteaptă spectatorii în sala Casei de Cultură, sală ce s-a dovedit la premieră aproape neîncăpătoare, deși are nu mai puțin de șapte sute de locuri.

Văzut ca un veritabil manifest, textul lui Vișniec despre moartea și renașterea teatrului din propriile ultime resturi, dar mai ales datorită unei schimbări de

atitudine, este pus în scenă, la Teatrul „Eugen Ionescu”, fără nici un fel de excese sau urme de narcisism. Dimpotrivă.

Realizat cu mijloace materiale modeste, spectacolul este susținut doar de talentul actorilor Alexandru Jitea și Eugen Drăghin. Aceștia, în bună comunicare, ajutându-se reciproc, formează un cuplu scenic/dramatic echilibrat și foarte

expresiv. Forța interpretativă, dinamismul celui dintâi se completează prin finețea, predispoziția nativă spre sensibilitate a ultimului, deși nici jocul său nu este lipsit de nerv.

Odată onorabil trecut „pragul” premierei inaugurale, urmează la Slatina finalizarea altor proiecte și, speră realizatorii lor, multe cronici favorabile. Îi încurajăm și le dorim succes. (Irina Ionescu)

Artiștii pensionari au nevoie de sprijin

Ajunși la vârsta a treia, foarte mulți artiști rămân în umbră, trăind cu amintirile anilor când erau utili societății. În scopul creării unui cadru de asistență și a unui suport moral – ce ar putea asigura o altă perspectivă atât vieții, cât și carierei artiștilor vârstnici – a fost inițiat proiectul Casa Artiștilor, de către UNITER în parteneriat cu Alianța Națională a Uniunilor de Creatori (ANUC) și Consiliul General al Municipiului București, proiect finanțat de Comunitatea Europeană prin Programul Phare SESAM, în perioada noiembrie 1997 – mai 1999.

Pentru ca programele de reactivare socială gândite să se desfășoare în condiții normale, Ministerul Culturii (prin Ion Caramitru) și Ministerul Muncii și Protecției Sociale (prin Alexandru Athanasiu) au hotărât construirea Casei Artiștilor Pensionari. Proiectul, care se adresează pensionarilor proveniți din teatru și film, arhitecților, scriitorilor, plasticienilor și muzicienilor, a fost lansat într-o zi de toamnă de cei doi miniștri, chiar pe locul unde se va înălța această casă, ce va servi ca spațiu de creație, dar și ca spațiu de odihnă și de trai pentru unii artiști care nu au unde locui. Ca ideea să fie pusă în practică, Ministerul Culturii a obținut o suprafață de un hectar din bulevardul Mircea Eliade – loc foarte pitoresc pe malul lacului Floreasca.

La realizarea proiectului vor contribui cele două ministere, precum și ANUC. Ion Caramitru și Alexandru Athanasiu au făcut apel și la organizații, fundații, instituții care au posibilitatea de a sprijini lucrările de construcție. Inițiativa ar putea fi preluată de către Uniunea Europeană ca un proiect-pilot și pentru alte țări. Ministrul Alexandru Athanasiu, făcând cunoscute intențiile și posibilitățile privind construcția Casei Artiștilor Pensionari, a precizat că Ministerul Muncii și Protecției Sociale are în gestiune fonduri destinate construcției de cămine pentru pensionari, fapt ce ar permite includerea unor cheltuieli pentru începerea casei. Vor fi antrenați și diverși antreprenori. Totodată, se vor face eforturi ca să se obțină finanțări și din programe internaționale. (M.S.)